

DOI: 10.32844/2222-5374-2020-106-4-2.02

УДК: 343.226

Грідіна Н. Ю.,

ад'юнкт відділу організації освітньо-наукової підготовки Харківського національного університету внутрішніх справ

СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ГЕНДЕРНО ОБУМОВЛЕНОМУ НАСИЛЬСТВУ ТА РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ДЕРЖАВНИМИ ТА ГРОМАДСЬКИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ

В науковій праці досліджено розуміння терміну «система», та на підставі аналізу нормативно-правових актів виокремлено систему суб'єктів, що здійснюють заходи протидії гендерно обумовленому насильству. Доведено, що система суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству становить собою сукупність органів та установ публічної влади, які на відповідних рівнях здійснюють, визначені нормативно-правовими актами, повноваження для досягнення спільної мети із протидії всім видам гендерно обумовленого насильства. Виокремлено ключові роль підрозділів Національної поліції в системі суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству, а також визначено провідні підрозділи Національної поліції, які за функціональною складовою спрямовують свої зусилля на протидію гендерно обумовленому насильству. Наголошено, що на органи Національної поліції України покладено низку важливих завдань. Національна поліція України як центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, зокрема, має вживати заходів для запобігання та протидії домашньому насильству або насильству за ознакою статі, що визначено Законом України «Про Національну поліцію України». Зроблено висновок про необхідність внесення змін до нормативно-правових актів, що регламентують діяльність суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству з метою чіткого визначення порядку та відповідальних за виконання завдань та заходів, які визначено стратегічними документами держави, що стане вагомим підґрунтям для подальшого вирішення проблемних питань та сприятиме ефективному функціонуванню існуючої на теперішній час системи суб'єктів такої протидії та подоланню наявного рівня випадків насильства за ознакою статі в нашій державі.

Ключові слова: *гендерно обумовлене насильство, домашнє насильство, протидія та запобігання, система, Національна поліція.*

Актуальність теми. Конституцією України проголошено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави [1]. Разом з тим проблема гендерно зумовленого насильства, одним з різновидів якого є домашнє насильство, залишається гострою в Україні, та додатково посилюється збройною агресією проти України з боку Російської Федерації,

окупацією Криму та частини територій Донецької та Луганської областей [2, с. 133].

У зв'язку з цим створення ефективної системи запобігання та протидії будь-яким проявам насильства є важливим, соціально значущим та досить актуальним завданням. Однак, як зазначено в методичних рекомендаціях «Запобігання та протидія насильству» МОН України, часто зусилля зі створення ефективної системи профілактики та припинення насильства та надання допомоги жертвам стикається з такими проблемами як відсутність єдиних методичних і системних підходів в організації профілактичної роботи, відсутність законодавчих норм і правозастосовної практики щодо захисту і реабілітації жертв, недовіра населення до правоохоронних органів, відсутність у педагогічних, поліцейських, соціальних, медичних працівників навичок спілкування з жертвою, що веде до приховування або замовчування фактів насильства, а також відсутність ефективно діючої і доцільно організованої реабілітаційної системи, тощо [3].

Аналіз останніх досліджень. Теоретичною основою дослідження системи суб'єктів, що здійснюють заходи щодо протидії гендерно обумовленому насильству стали праці вчених, які заклали підвалини дослідження прав людини та проблем впровадження гендерної рівності в суспільні відносини. Зокрема, йдеться про таких вітчизняних та зарубіжних учених-правознавців, як В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурка, О.І. Безпалова, М.В. Буроменський, Ю.П. Битяк, І.П. Голосніченко, О.Р. Дашковська, О.В. Джафарова, Д.П. Калянов, М.О. Качинська, А.Т. Комзюк, О.Г. Комісаров, О.В. Лавріненко, К.Б. Левченко, А.С. Олійник, О.В. Петришин, В.Ф. Погорілко, В.В. Романова, О.М. Руднева, М.В. Щелкунова, С.О. Шатрава та інші вчені.

В той же час, в умовах сьогодення нагальним є удосконалення діяльності існуючої системи суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству в цілому, шляхом дослідження, виявлення та усунення недоліків у роботі її окремих складових.

Виклад основного матеріалу. Для ґрунтовного дослідження та визначення системи суб'єктів, що здійснюють заходи щодо протидії гендерно обумовленому насильству та визначення ролі органів Національної поліції у взаємодії з державними та громадськими інституціями слід з'ясувати, що являє собою ця система, та які суб'єкти до неї входять.

Система, як словниковий термін – це порядок, зумовлений правильним планомірним розташуванням і взаємним зв'язком частин чого-небудь; сукупність яких-небудь елементів, одиниць, частин, об'єднаних за спільною ознакою, призначенням; будова, структура, що становить єдність закономірно розташованих та функціонуючих частин [4, с. 1320–1321].

Система суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству, в свою чергу, – це сукупність відповідних органів та установ, які на відповідних рівнях здійснюють визначені законом повноваження для досягнення спільної мети із протидії всім видам гендерно обумовленого насильства.

Перелік суб'єктів протидії насильству за ознакою статі, а також домашньому насильству визначено чинним законодавством України. Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» визначено, що суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, є: 1) спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Цим органом є Міністерство

соціальної політики України, до основних завдань якого входить забезпечення, формування та реалізація державної політики з питань запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі [5]; 2) органи виконавчої влади, до яких відносяться уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та місцеві державні адміністрації (структурні підрозділи з питань сім'ї, служби у справах дітей, органи управління освітою, органи охорони здоров'я тощо); 3) органи місцевого самоврядування (виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад та їх структурні підрозділи з питань сім'ї, тощо); 4) центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги; 5) суди; 6) прокуратура; 7) загальні служби підтримки постраждалих осіб (центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, притулки для дітей, центри соціально-психологічної реабілітації дітей, соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка), центри соціально-психологічної допомоги, територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг) тощо); 8) спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб (притулки для постраждалих осіб, центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб, кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей, мобільні бригади соціально-психологічної допомоги для постраждалих осіб та осіб, які постраждали від домашнього насильства, тощо); 9) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах; 10) підприємства, установи, організації, громадські об'єднання та іноземні неурядові організації, фізичні особи – підприємці, що надають соціальні послуги, а також фізичні особи, які надають соціальні послуги [6].

Крім того, законом визначаються повноваження у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків Верховної Ради України, яка визначає основні засади гендерної політики держави; Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, який розглядає звернення про випадки дискримінації за ознакою статі та насильства за ознакою статі та у щорічній доповіді висвітлює питання дотримання рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та насильства за ознакою статі; Кабінету Міністрів України, який приймає Національний план дій щодо впровадження гендерної рівності, запобігання та протидії насильству за ознакою статі та забезпечує його виконання, розробляє і реалізовує державні цільові програми щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі та спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади щодо забезпечення гендерної рівності, запобігання та протидії насильству за ознакою статі [6].

Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» [7] також визначає групи суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері протидії домашньому насильству, який у свою чергу майже повторює перелік суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі.

Наочно система суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству наведена у практичному посібнику «Путівник координатора заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству». В цій схемі суб'єкти розташовані за рівнями. Основним суб'єктом є Міністерство соціальної політики, яке безпосередньо здійснює

формування державної політики в означеній сфері та координація на загальнодержавному рівні, наступними є Рада міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації які забезпечують реалізацію державної політики та здійснюють координацію на регіональному рівні. Далі йдуть районні державні адміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад які забезпечують реалізацію державної політики, здійснюють координацію на місцевому рівні та виконують обов'язки органу опіки і піклування. І вже після інші органи та установи, до переліку яких входять уповноважені підрозділи органів Національної поліції України, загальні служби підтримки постраждалих осіб та спеціальні служби підтримки постраждалих осіб [8, с. 30].

На підставі викладеного, слід зробити проміжний висновок, що уповноважені підрозділи органів Національної поліції України є обов'язковою складовою системи суб'єктів протидії насильству за ознакою статі та домашньому насильству.

Аналіз нормативно-правової бази у сфері протидії насильству за ознакою статі дозволяє стверджувати, що на органи Національної поліції України покладено низку важливих завдань. Національна поліція України як центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, зокрема, має вживати заходів для запобігання та протидії домашньому насильству або насильству за ознакою статі, що визначено Законом України «Про Національну поліцію України» [9].

Зазначимо, що аналіз положень Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» дає можливість вести мову, що Національна поліція бере на профілактичний облік кривдника на встановлений законодавством строк і проводить із ним профілактичну роботу. В той же час, Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» закріплює окремою статтею повноваження органів Національної поліції України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству виділені в окрему статтю.

В аспекті нашого дослідження слушним є паспорт Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 р. [10], відповідно якого Національна поліція входить до переліку виконавців наступних завдань: розроблення та затвердження форм звітності про домашнє насильство та/або насильство за ознакою статі з розподілом за відповідними показниками; організація і проведення галузевих та міжгалузевих досліджень причин і умов поширення домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі; підготовка та оприлюднення щорічного звіту про стан реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та/або насильства за ознакою статі; забезпечення розповсюдження інформації про домашнє насильство, про права, заходи та соціальні послуги, які надають різні суб'єкти. Також інформації про категорії осіб, які можуть скористатися цими послугами та порядок їх отримання, та про відповідальність кривдників; проведення скоординованих національних, регіональних та місцевих інформаційно-комунікаційних кампаній для різних категорій осіб з урахуванням їх особливостей; розроблення суб'єктами взаємодії спільного алгоритму реагування на випадки домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі та надання дієвої допомоги

постраждалим особам, з урахуванням оцінки ризиків; проведення навчань із міжвідомчого реагування на випадки домашнього насильства, насильства за ознакою статі та жорстокого поводження з дітьми; створення та впровадження Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі [11]; здійснення обліку звернень щодо домашнього насильства та насильства за ознакою статі, облік скарг щодо неналежного/несвоєчасного реагування тощо [10].

Національна поліція також є відповідальною за виконання Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2025 р. [12] серед яких слід відмітити: удосконалення порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, з реагування на випадки насильства за ознакою статі, в тому числі сексуальні домагання; визначення/приведення у відповідність з міжнародними стандартами термінів «сексуальні домагання», «сексуальна експлуатація», «переслідування»; проведення навчань для уповноважених підрозділів, які здійснюють заходи з реагування, документування та розслідування злочинів щодо сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом та забезпечення підвищення кваліфікації фахівців, які залучені або можуть бути залучені до запобігання та протидії насильству за ознакою статі та сексуальному насильству, пов'язаному з конфліктом, відповідно до стандартів ООН та НАТО; проведення аналізу щодо необхідності внесення змін до адміністративного законодавства; визначення інструментів ідентифікації випадків насильства за ознакою статі, а також визначення механізму ідентифікації та документування випадків сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом; розроблення та затвердження порядку проведення оцінки ризиків вчинення насильства за ознакою статі; розроблення та затвердження типових програм для осіб, які вчинили насильство за ознакою статі, зокрема сексуальне насильство; затвердження методичних рекомендацій щодо виконання типової програми для кривдників, які вчинили насильство за ознакою статі, сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом та забезпечення проходження програми для кривдників такими особами тощо [12].

Отже, слід відмітити значний обсяг та важливість завдань, покладених на уповноважені підрозділи Національної поліції України щодо запобігання та протидії гендерно обумовленому насильству. Однак жоден з розглянутих та згаданих нормативно-правових актів не визначає на які саме уповноважені органи та підрозділи Національної поліції ці завдання покладаються.

Як зазначає П. Біленко до уповноважених підрозділів Національної поліції України, які здійснюють запобігання та протидію домашньому насильству, відносяться Департамент превентивної діяльності Національної поліції України; патрульна поліція; підрозділи ювенальної превенції; служба дільничних офіцерів поліції. Автор стверджує, що основним суб'єктом у сфері запобігання та протидії домашньому насильству є саме служба дільничних офіцерів поліції та пропонує вказаний перелік закріпити на законодавчому рівні [13, с. 160].

К.А. Гусева та М.В. Мартинова зазначають, що уповноважені підрозділи органів Національної поліції по запобіганню та протидії домашньому насильству, а також гендерній дискримінації – це служби патрульної поліції,

дільничних офіцерів та підрозділів ювенальної превенції, групи реагування патрульної поліції [14, с. 106].

В Практичному посібнику для поліцейських «Протидія домашньому насильству» зазначається, що у 2017 р. Національною поліцією України було започатковано пілотний проект зі створення мережі поліцейських мобільних груп проти насильства під назвою «Поліна». Мережа поліцейських мобільних груп створена для вчасного виявлення випадків домашнього насильства, ефективного реагування, забезпечення супроводу та захисту для постраждалих та попередження подальшого циклу насильства. Відповідно до Алгоритму роботи поліцейської мережі якщо особа зіткнулася з домашнім насильством або стала його свідком вона має повідомити про це за номером 102, після чого на виклик прибувають працівники патрульної поліції, які здійснюють оперативний аналіз та кваліфікацію виклику. У випадку виявлення ознак домашнього насильства на виклик прибуває група, яка складається з дільничного інспектора поліції, офіцера ювенальної превенції, офіцера слідства та кримінальної поліції, після чого відбувається перенаправлення до відповідних служб для надання комплексної допомоги постраждалому [15, с. 45].

Враховуючи викладене можемо зробити висновок, що до уповноважених підрозділів Національної поліції України у сфері протидії гендерно обумовленому насильству слід відносити: 1) Управління превентивної діяльності, які здійснюють загальну координацію; 2) патрульну поліцію, на яку покладено завдання з попередження, виявлення та припинення кримінальних та адміністративних правопорушень, випадків насильства у сім'ї, а також виявлення причин і умов, що сприяють їх учиненню [16]; 3) дільничних офіцерів поліції, до основних напрямів діяльності, яких входить ужиття заходів для запобігання та протидії домашньому насильству і його припинення, формування пропозиції щодо ужиття заходів з метою запобігання вчиненню домашнього насильства, постановка на превентивний облік та проведення профілактичної роботи з особами, схильними до вчинення домашнього насильства (кривдниками), а також виявлення на поліцейській дільниці осіб, схильних до вчинення домашнього насильства (кривдників), та вжиття превентивних заходів, передбачених законодавством і спрямованих на запобігання правопорушенням, пов'язаним з домашнім насильством [17]; 4) підрозділи ювенальної превенції вживають заходи щодо запобігання та протидії домашньому насильству, вчиненому дітьми та стосовно них, а також жорсткому поведженню з дітьми; інформування відповідних місцевих органів державної влади щодо батьків, інших законних представників, які вчиняють стосовно дітей домашнє насильство; виявлення фактів вчинення домашнього насильства та своєчасне реагування на них; приймають і розглядають заяви та повідомлення про факти домашнього насильства, вчиненого дітьми та стосовно дітей, вживають заходів для його припинення та надання допомоги постраждалим особам, виносять термінові заборонні приписи стосовно кривдників, здійснюють контроль за виконанням дітьми-кривдниками спеціальних заходів протидії домашньому насильству протягом строку їх дії, інформують постраждалих осіб про їхні права, заходи і соціальні послуги, якими вони можуть скористатися, тощо [18]; 5) слідчі відділи, до основних завдань яких належить забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування кримінальних правопорушень,

віднесених до підслідності слідчих органів Національної поліції, забезпечення відшкодування фізичним особам шкоди, заподіяної кримінальними правопорушеннями, виявлення причин і умов, які сприяють учиненню кримінальних правопорушень, і вжиття через відповідні органи заходів щодо їх усунення [19].

Викладені вище завдання підрозділів Національної поліції щодо протидії гендерно обумовленому насильству закріплені відповідними нормативно-правовими актами про їх діяльність, однак розглянуті нами переліки завдань покладені на уповноважені підрозділи органів Національної поліції значно ширші, ніж визначено чинними наказами МВС України.

На наш погляд, перелік та повноваження підрозділів органів Національної поліції України які зобов'язані здійснювати заходи щодо протидії гендерно обумовленому насильству необхідно визначити окремим наказом МВС України.

Крім того, механізм запобігання та протидії домашньому насильству потребує подальшого вдосконалення із урахуванням процесів децентралізації. Особливо гострою ця проблема постає в сільській місцевості та у віддалених гірських районах. Є проблеми і в установленні відповідальності за вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі [2, с. 136].

Висновки. Слід зазначити, що серед варіантів розв'язання існуючих проблем забезпечення розбудови системи запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі відповідно до міжнародних стандартів Концепцією Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року передбачено внесення змін до нормативно-правових актів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі. Наведене дасть змогу удосконалити окремі проблемні напрями діяльності у зазначеній сфері (зокрема облік звернень постраждалих осіб та організація діяльності ц уповноважених підрозділів органів Національної поліції). Однак зазначається, що це не забезпечить комплексного розв'язання проблеми.

На наш погляд саме внесення змін до нормативно-правових актів, що регламентують діяльність суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству з метою чіткого визначення порядку та відповідальних за виконання завдань та заходів, які визначено в стратегічних документах держави, і стане вагомим підґрунтям для подальшого вирішення проблемних питань та сприятиме ефективному функціонуванню існуючої на теперішній час системи суб'єктів такої протидії та подоланню наявного рівня випадків насильства за ознакою статі в нашій державі.

Враховуючи важливість органів Національної поліції України в системі суб'єктів протидії гендерно обумовленому насильству, маємо констатувати необхідність удосконалення нормативно-правового забезпечення їх діяльності з метою ефективного виконання завдань визначених законами України.

СПИСОК ВИКОРИЧТАНИХ ДЕРЕЛ

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Гендерна політика в нормативно-правових документах / Г.Г. Жуковська, К.Б. Левченко, О.О. Остапенко, О.І. Суслова; за заг. ред К.Б. Левченко. Київ, 2020. 186 с.
3. Методичні рекомендації щодо запобігання та протидія насильству : лист МОН від 18.05.2018 № 1/11-5480 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v5480729-18#Text>.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250 000, уклад. та голов. ред. В.Т. Бусел. Київ: Ірпінь, Перун. 2005. 1728 с.
5. Про затвердження Положення про Міністерство соціальної політики України : постанова Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 № 423. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/423-2015-%D0%BF>.
6. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків : Закон України від 08.09.2005 № 2866-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15#Text>.
7. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>.
8. Путівник координатора заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству : практ. посіб. / за заг. ред. А.Б. Блага К. : ФОП Клименко, 2020. 156 с.
9. Про Національну поліцію України : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
10. Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року : постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.2021 № 145 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/145-2021-%D0%BF#Text>.
11. Порядок формування, ведення та доступу до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі : постанова Кабінету Міністрів України від 20.03.2019 № 234 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/234-2019-%D0%BF#Text>.
12. Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2025 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.10.2020 № 1544-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1544-2020-%D1%80#Text>.
13. Біленко П. Уповноважені органи Національної поліції України як суб'єкти запобігання та протидії домашньому насильству. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 10. С. 157–161.
14. Гусева К. А. Мартинова М. В. Діяльність уповноважених підрозділів органів Національної поліції у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та гендерній дискримінації. *Часопис Київського університету права*. 2018. № 3. С. 104–108.
15. Вілс Е., Калашник О. Протидія домашньому насильству. Практичний посібник для поліцейських. URL: <https://gm.coe.int/manual-policemen-ukr-final-web/16808e52e8>.
16. Положення про патрульну службу МВС : наказ МВС України від 02.07.2015 № 796. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0777-15#Text>.

17. Інструкція з організації діяльності дільничних офіцерів поліції: наказ МВС України від 28.07.2017 № 650. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-17#Text>.

18. Інструкція з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України : наказ МВС України від 19.12.2017 № 1044. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18#Text>.

19. Положення про слідчі підрозділи Національної поліції України : наказ МВС України від 06.07.2017 № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#Text>.

N. Hridina

SYSTEM OF SUBJECTS TAKING MEASURES TO COMBAT GENDER-BASED VIOLENCE AND THE ROLE OF THE NATIONAL POLICE IN THE INTERACTION OF THE COUNTRY WITH THE STATE OF THE STATE

The scientific work explores the understanding of the term «system», and on the basis of the analysis of normative-legal acts the system of subjects carrying out measures of counteraction to gender-based violence is singled out. It is proved that the system of subjects of counteraction to gender-based violence is a set of bodies and institutions of public authority, which at the appropriate levels exercise, defined by regulations, the authority to achieve a common goal of combating all types of gender-based violence. The key roles of the National Police units in the system of subjects of combating gender-based violence are highlighted, as well as the leading units of the National Police are identified, which by functional component focus their efforts on combating gender-based violence. It is emphasized that the bodies of the National Police of Ukraine are assigned a number of important tasks. The National Police of Ukraine, as the central executive body that serves society by ensuring the protection of human rights and freedoms, combating crime, maintaining public safety and order, in particular, should take measures to prevent and combat domestic or gender-based violence as defined by the Law of Ukraine. «On the National Police of Ukraine». It is concluded that it is necessary to amend the regulations governing the activities of actors to combat gender-based violence in order to clearly define the procedure and responsible for the implementation of tasks and measures defined by strategic documents of the state, which will be an important basis for further addressing issues. effective functioning of the current system of subjects of such counteraction and overcoming the existing level of cases of gender-based violence in our country.

Keywords: *gender-based violence, domestic violence, counteraction and prevention, system, National Police.*